

[Chr. Christensen]

paradoksalt nok i en tid, hvor der fra mange sider kæmpes en hård kamp for kvindens ligestilling. Når vi kæmper så hårdt mod pornografien, er det ikke mindst på grund af dens tro følgesvende, som er kvindemishandling, vold, kriminalitet, prostitution, narkotika og mafialignende tilstande. En af de modbydeligste former for pornografi er den, hvor man udnytter børn ved optagelser af pornografiske billeder og film, der efter vor opfattelse kan direkte tilskynde til sædelighedsforbrydelser mod børn.

Det er på denne baggrund glædeligt, at folketinget nu på baggrund af et af kristeligt folkeparti tidligere fremsat forslag har vedtaget justitsministerens forslag om at forbyde salg og udgivelse af den slags her i landet.

Men disse negative kræfter trives jo ofte bedst i forbindelse med alkoholmisbrug, en opgave, der stadig ligger uløst i folketinget. Den sidste tids afsløring af alkoholmisbrugs størrelse blandt børn og ganske unge tvinger os til alvorlig besindelse og appel også til befolkningen om støtte til at få gjort noget ved det.

Kristeligt folkepartis forslag i denne samling mod reklame for alkohol og forslag om opgørelse af udgifterne for samfundet ved alkoholmisbrug er et forsøg på at tage fat på problemerne. Der kan være andre måder at angribe alkoholmisbruget på, men ét er givet: folketinget kan ikke lade dette problem ligge.

Men disse alvorlige samfundsproblemer løses jo ikke alene ved forbud eller efterbehandling. Vi må ligesom komme ondt i forkøbet. En af de bedste foranstaltninger er, om vi kunne give vore børn nogle gode hjem. Kristeligt folkepartis opfattelse – går familien i opløsning, går samfundet i opløsning – synes at blive stadig stærkere bekræftet. Derfor må vi styrke familien, og det er baggrunden for de familiepolitiske forslag, vi har fremsat i denne samling. En sådan styrkelse af familien forudsætter imidlertid, at folketinget i den kommende tid meget mere realistisk må tage fat på lovgivningsarbejde, der fjerner den økonomiske diskriminering af ægteskabet i forhold til ikke-ægteskabelige forhold. Det kan koste penge, men det er jo også et spørgsmål om en rigtig prioritering.

En god og måske en af de mest positive veje at gå i kampen mod de her omtalte negative og nedbrydende kræfter er at give vore børn og unge mulighed for at få noget at

leve for, et rigere livsindhold, nogle ægte livsværdier, og da kan man jo godt spørge: er det et politisk spørgsmål? Det er det også, fordi folketinget skal lægge rammerne for børnenes og de unges undervisning, dens indhold og omfang. Derfor må vi anbefale, at folketinget også i det næste år, ikke mindst med henblik på planlægningen af indholdet i vores uddannelsesmønster, holder sig disse værdier for øje. Det gælder både når det drejer sig om litteratur, og når det drejer sig om kristendomsundervisning, for vi tror, at man herigennem kan give vore børn og unge en god modvægt mod de negative og nedbrydende kræfter.

Ib Christensen (DR):

Krisen overvindes ikke ved kvartalsvise lappeløsninger, men kun ved dybtgående og perspektivrige økonomiske strukturreformer på følgende 5 områder:

For det første en valutareform ved Danmarks udtræden af EFs valutaslange, EMSen, og kronens frigivelse, så de eksporterende og importkonkurrerende erhverv får rimelige vilkår.

For det andet en udgiftsreform, der giver en økonomisk og personalemæssigt rimelig løsning af alle egentlige fællesopgaver og sanerer alle overflødige eller skadelige offentlige tiltag væk.

For det tredje en jord-, bolig- og skatterreform, der sætter et definitivt stop for jord- og ejendomspekulationen, afgrænser boligsubsidierne til dem, der ikke selv kan klare deres boligforbrug, samt letter skattetrykket på folks arbejde.

For det fjerde en liberal arbejdsmarkeds- og erhvervs politik, der skaber baggrund for en ansvarlig indkomst- og omkostningsudvikling ved at overlade det fulde ansvar til arbejdsmarkedets parter og erhvervs livet for egne anliggender.

For det femte en ny energipolitik, der omfatter en reel samfunds overtagelse af Nord-søens energiressourcer, energibesparende foranstaltninger i den offentlige sektor samt øget forskning og udvikling af de vedvarende energikilder.

En krisepolitik efter disse hovedretningslinjer vil være fordelingspolitisk retfærdig og vil kunne nedbringe betalingsbalanceunderskuddet uden massearbejdsløshed og med en